

VENDIM
Nr. 52, datë 20.7.2015

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	”
Sokol Berberi	anëtar i	“	”
Vitore Tusha	anëtare e	“	”
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	”
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	”
Gani Dizdari	anëtar i	“	”
Besnik Imeraj	anëtar i	“	”
Fatos Lulo	anëtar i	“	”

me sekretare Blerina (Çinari) Basha, në datën 14.04.2015 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 21 Akti, që i përket:

KËRKUES: Hamdi Bajramaj

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve (DPT), Drejtoria Rajonale Tatimore Vlorë, Zyra Përmbarimore Tiranë

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 286, datë 08.02.2007 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë, lënë në fuqi me vendimin nr. 641, datë 16.11.2007 të Gjykatës së Apelit Vlorë, brenda një afati të arsyeshëm. Dëmshpërblimi i dëmit të ardhur nga mosekzekutimi i vendimit gjyqësor të formës së prerë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, si dhe nenet 28, 29 dhe 30 të ligjit nr. 8577, datë 10.2. 2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Fatos Lulo, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuarit, që është shprehur për pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve, që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuesi Hamdi Bajramaj ka mbajtur pozicionin përgjegjës i Policisë Tatimore Vlorë nga data 03.05.2006 deri në datën 18.09.2006. Me vendimin nr. 1460, datë 18.09.2006 të Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve i është dhënë masa disiplinore “Ndërprerje e marrëdhënieve të punës”. Kërkuesi, duke mos qenë dakord me këtë vendim, i është drejtuar gjykatës me kërkesëpadi për konstatimin e pavlefshmërisë së këtij vendimi dhe rregullimin e pasojave të ardhura prej tij.

2. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Vlorë, me vendimin nr. 286, datë 08.02.2007, ka vendosur, ndër të tjera, pranimin e padisë, si dhe deklarimin e pavlefshmërisë së vendimit nr. 1460, datë 18.09.2006, duke detyruar Drejtorinë e Përgjithshme të Tatimeve dhe Degën e Tatimeve Vlorë që të dëmshpërblejnë paditësin Hamdi Bajramaj me 12 paga dëmshpërblim dhe ta kthejnë atë në punën e mëparshme.

3. Gjykata e Apelit Vlorë, me vendimin nr. 641, datë 16.11.2007, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit *supra* të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë. Ky vendim është korrigjuar me vendimin nr. 18, datë 20.05.2008 të Gjykatës së Apelit Vlorë.

4. Kundër këtyre vendimeve nuk është paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë dhe me vendimin nr. 630, datë 12.09.2008, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Vlorë ka vendosur lëshimin e urdhrin të ekzekutimit për vendimin gjyqësor nr. 286, datë 08.02.2007 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë.

5. Kërkuesi i është drejtuar disa herë Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve për ekzekutimin e vendimit, por prej tyre nuk ka marrë përgjigje. Në vijim i është drejtuar Zyrës Përmbartimore Tiranë për ekzekutimin e këtij vendimi.

6. Zyra Përmbartimore Tiranë, me shkresën nr. 9643, datë 25.06.2009, ka kërkuar ekzekutimin vullnetar të detyrimit. Në vijim ka marrë vendimin e datës 12.11.2009 për fillimin e ekzekutimit të detyrueshëm, i cili i është dërguar Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve nëpërmjet shkresës nr. 17468, prot., datë 12.11.2009.

7. Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve, me shkresën nr. 5355/1, datë 21.04.2010, ka kërkuar plotësimin e dokumentacionit të praktikës përmbartimore. Në vijim kërkuesi ka komunikuar në mënyrë të vazhdueshme me Drejtorinë e Përgjithshme të Tatimeve (vitet 2010-2011) nga ku është sqaruar nëpërmjet shkresave nr. 12780/1, datë 05.09.2010, nr. 12780/3, datë 17.11.2010 dhe nr. 7018/1, datë 14.04.2011 se praktika e tij është përcjellë për ekzekutim pranë strukturave përgjegjëse dhe është konfirmuar likuidimi i pjesshëm i vendimit gjyqësor, ndërsa për rikthimin në vendin e tij të mëparshëm të punës, për shkak të ristrukturimit rezultonte se Sektori i Policisë Tatimore ishte suprimuar.

8. Zyra Përmbartimore Tiranë ka vijuar me një sërë veprimesh në harkun kohor 2012-2014, si: vënien e sekuestros konservative në zërin 602 “shpenzime operative” të Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve, njoftimin për përlogaritje të pagës, ekzekutimin e vendimit gjyqësor edhe për pjesën e rikthimit në punë etj.

9. Në datën 17.07.2014, me shkresën nr. 18681/1 prot., Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve ka njoftuar kërkuesin se ky institucion e ka ekzekutuar pjesërisht vendimin gjyqësor, duke kryer vetëm likuidimin e detyrimit monetar ndaj tij.

II

10. **Kërkuesi** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) në datën 05.02.2014, duke pretenduar cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, duke kërkuar edhe shpërblimin e dëmit pasuror dhe jopasuror. Kërkuesi pretendon se shkak i cenimit të së drejtës është sjellja e subjektit të interesuar, Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve, lidhur me mosekzekutimin e detyrimit për rikthimin në punë në vendin që ka mbajtur deri në momentin e largimit padrejtësisht nga puna. Gjithashtu, ai ka kërkuar pagimin e diferencave të pagave të papaguara.

11. **Subjekti i interesuar**, Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve në pretendimet me shkrim para Gjykatës ka prapësuar:

11.1 Pretendimi i kërkuesit për cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, është i papabazuar për sa kohë detyrimi monetar përkundrejt kërkuesit është ekzekutuar tërësisht.

11.2 Vendimi gjyqësor i formës së prerë për pjesën e rikthimit në punë, edhe pse nuk është ankimuar me rekurs në Gjykatën e Lartë (GJL), është haptazi i paligjshëm dhe bie ndesh me praktikën njehsuese të Kolegjeve të Bashkuara të GJL-së (*shih vendimet nr. 31, datë 14.04.2003, nr. 19, datë 15.1.2007; nr. 7, datë 01.06.2011 të Kolegjeve të Bashkuara*), ku përcaktohet se e drejta e rikthimit në punë nuk gëzon mbrojtje ligjore absolute.

12. **Subjekti i interesuar**, Zyra Përmbartimore Tiranë, me anë të shkresës nr. 2720 prot., datë

03.04.2015, informon Gjykatën se për ekzekutimin e vendimit gjyqësor nr. 286, datë 08.02.2008 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë janë ndjekur procedurat ligjore për ekzekutimin vullnetar dhe më tej për ekzekutimin e detyrueshëm. Mbas veprimeve përkatëse përmbartimore rezulton se Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve e ka ekzekutuar pjesërisht titullin ekzekutiv. Ajo e ka përmbushur detyrimin vetëm për sa i përket vlerës financiare, ndërsa detyrimi për rikthimin në punë ngelet ende pa veprim.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuarit

13. Gjykata ka vlerësuar vazhdimisht se çështja e legjitimitimit të kërkuarit lidhet drejtpërdrejt me inicimin e një procesi kushtetues. Individit, në kuptim të neneve 131, shkronja “f”, 134, pika 1, shkronja “g” dhe 134, pika 2, të Kushtetutës, mund të vërë në lëvizje këtë Gjykatë për çështje që lidhen me interesat e tij, kur pretendon se i janë cenuar të drejtat kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike, çka nënkupton që ankuesi duhet të shfrytëzojë në rrugë normale mjetet juridike, të cilat janë të përshtatshme, të disponueshme dhe efikase për një çështje konkrete (*shih vendimet nr. 6, datë 31.03.2006; nr. 27, datë 20.06.2007; nr. 1, datë 19.01.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Gjykata vlerëson se kërkuari *prima facie* ka interes të ligjshëm për të kërkuar zbatimin e një vendimi gjyqësor brenda një afati të arsyeshëm dhe se në rastin konkret u është drejtuar gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, duke shteruar mjetet juridike për mbrojtjen e së drejtës së tij. Për ekzekutimin e vendimit gjyqësor kërkuari i është drejtuar subjektit të interesuar, i cili është organi kompetent për të përmbushur detyrimin e përcaktuar në vendimin gjyqësor të formës së prerë.

15. Për sa më sipër, Gjykata arrin në përfundimin se kërkuari legjitimohet për t’iu drejtuar kësaj Gjykate, pasi nuk ka mjet tjetër ligjor për konstatimin e cenimit të parimit të procesit të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

B. Për pretendimin për mosekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda afatit të arsyeshëm

16. Gjykata Kushtetuese në jurisprudencën e saj tashmë të konsoliduar ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i një vendimi gjyqësor të formës së prerë konsiderohet si pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe nenit 6/1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës. Asnjë organ shtetëror nuk mund të vërë në diskutim ekzekutimin e vendimit të formës së prerë. Çdo organ shtetëror detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimet nr. 25, datë 26.02.2015; nr. 17, datë 23.04.2013, nr. 12, datë 15.04.2011; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 23, datë 17.05.2010; nr. 1, datë 19.01.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Gjykata ka theksuar se ekzekutimi i vendimit gjyqësor të formës së prerë konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësish. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individit e ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Pa dyshim që një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë deri në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimet nr. 25, datë 26.02.2015; nr. 17, datë 23.04.2013; nr. 12, datë 15.04.2011; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 23, datë 17.05.2010; nr. 1, datë 19.01.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Gjykata ka rikonfirmuar në disa vendime të saj qëndrimin se në një çështje që përfshin

përcaktimin e një të drejte civile kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtit proces (*shih vendimet nr. 25, datë 26.02.2015; nr. 17, datë 23.04.2013, nr. 12, datë 15.04.2011; nr. 14, datë 15.04.2010; nr. 8, datë 23.03.2010; nr. 9, datë 01.04.2009; nr. 1, datë 19.01.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Po ashtu, Gjykata, duke u bazuar edhe në jurisprudencën e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, në mënyrë të vazhdueshme ka thënë se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen e kërkuarit dhe të autoriteteve përkatëse (*shih vendimet nr. 25, datë 26.02.2015; nr. 17, datë 23.04.2013; nr. 12, datë 15.04.2011; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 23, datë 17.05.2010; nr. 1, datë 19.01.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

i) Për kompleksitetin e çështjes

20. Gjykata ka theksuar vazhdimisht se për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara dhe volumin e provave shkresore (*shih vendimet nr. 14, datë 15.04.2010, nr. 8, datë 23.03.2010; nr. 9, datë 01.04.2009; nr. 1, datë 19.01.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Gjykata vëren se çështja në shqyrtim nuk paraqet kompleksitet nga pikëpamja faktike ose ligjore. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Vlorë ka përcaktuar detyrimin e Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve Tiranë dhe të Degës së Tatimeve Vlorë që të dëmshpërblejnë kërkuarin Hamdi Bajramaj me 12 muaj pagë dhe ta rikthejnë atë në vendin e mëparshëm të punës. Në kushtet kur dispozitivi i vendimit gjyqësor është i qartë dhe i përcaktueshëm, nuk rezulton ndonjë vështirësi mbi përcaktueshmërinë e detyrimeve financiare të debitorit kundrejt kreditorit dhe rikthimin e tij në punë. Për më tepër, pagesat e kryera nga debitori janë tregues se ekzekutimi i këtij detyrimi nuk paraqet vështirësi.

ii) Për interesin dhe sjelljen e kërkuarit

22. Gjykata në jurisprudencën e saj është shprehur se vlerësimi i sjelljes dhe interesit të kërkuarit është një element tjetër përcaktues i kohëzgjatjes së arsyeshme të procedimeve. Në çështjen konkrete sjellja e kërkuarit përcaktohet nga qëndrimi i tij gjatë fazës së ekzekutimit të vendimit. Rezulton që kërkuari jo vetëm nuk është bërë pengesë për realizimin e procesit të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, por ai ka shfaqur interes të vazhdueshëm për ekzekutimin e tij të plotë.

23. Mbështetur në aktet e paraqitura rezulton se kërkuari ka vepruar në përputhje me të drejtat e tij procedurale, duke shteruar mjetet ligjore në dispozicion të tij për rivendosjen e së drejtës së cenuar. Pasi vendimi ka marrë formë të prerë, kërkuari i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë për lëshimin e urdhrit të ekzekutimit të vendimit dhe në vijim në datën 27.05.2009 ka depozituar pranë Zyrës së Përmbarimit Tiranë kërkesën për vënien në ekzekutim të vendimit gjyqësor. Nga këto fakte rezulton se sjellja e kërkuarit nuk ka shkaktuar vonesa, përkundrazi ka ekzistuar interesi i ligjshëm i tij i shoqëruar me veprimet përkatëse, me qëllim realizimin e detyrimit që rrjedh nga një vendim i formës së prerë.

iii) Për sjelljen e autoriteteve

24. Gjykata ka theksuar se përballë detyrimit për zbatim të vendimeve gjyqësore të formës së prerë të gjitha subjektet, qofshin këto private apo publike, duhet të përgjigjen njëloj (*shih vendimet nr. 7, datë 27.02.2012; nr. 35, datë 27.10.2010, të Gjykatës Kushtetuese*). Asnjë organ i administratës publike nuk mundet, duke ushtruar autoritetin e tij publik, qoftë edhe për realizimin e një qëllimi të ligjshëm publik, të pengojë apo të vonojë ekzekutimin e një vendimi gjyqësor të formës së prerë të dhënë në një gjykim në të cilin ai ka qenë palë (*shih vendimet nr. 20, datë 04.04.2014, nr. 42, datë 19.07.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Në rastin në shqyrtim përmbaruesi gjyqësor privat, si subjekt procedural në fushën e ekzekutimit, ka qenë i pajisur me të gjitha mjetet procedurale që mundësojnë ekzekutimin e titullit ekzekutiv. Nga dokumentet

e administruara në gjykim rezulton se nga përmbaruesi gjyqësor janë kryer të gjitha veprimet e nevojshme, por që kanë rezultuar të pasuksesshme për sa i takon kthimit në punë të kërkuarit nga ana e palës debitoare.

25. Subjekti i interesuar, DPT-ja, është shprehur se vlera monetare në favor të kërkuarit është ekzekutuar tërësisht nëpërmjet urdhërpagesave dhe se koha brenda së cilës është ekzekutuar ky detyrim ka qenë e ndërvarur nga rrethanat të veçanta që lidheshin kryesisht me mungesën e fondeve. Ndërsa për sa i përket rikthimit në punë të kërkuarit, DPT-ja e konsideron veten në pamundësi objektive për të realizuar këtë detyrim, pasi sistemimi i tij në punë nuk mund të bëhet tej strukturës dhe organikës së këtij institucioni.

26. Gjithashtu, pala debitoare, përveçse e konsideron veten në pamundësi, e quan edhe të paligjshëm detyrimin që ka ndaj kërkuarit për kthimin në punë. Për këtë qëndrim të sajën ajo parashtroi para Gjykatës faktin se bazuar në legjislacionin në fuqi dhe praktikën njehsuese të Gjykatës së Lartë e drejta e rikthimit në punë nuk gëzon mbrojtje ligjore. Për më tepër, në kushtet kur kërkuari nuk ka gëzuar statusin e nëpunësit civil, ai nuk mund të kthehet në vendin e punës në asnjë rast.

27. Gjykata vëren se pala debitoare ka vazhduar me ekzekutimin e detyrimit financiar, i cili rezulton i përmbushur tërësisht në vitin 2014, por ende nuk ka përmbushur detyrimin për rikthimin në punë të kërkuarit.

28. Gjykata në jurisprudencën e saj është shprehur se i takon debitorit të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme për këtë rast, me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit (*shih vendimet nr. 10, datë 01.03.2012; nr. 2, datë 01.02.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata ka theksuar se shteti duhet të marrë përsipër vazhdimisht detyrimin për të siguruar palët pjesëmarrëse në proces se do të kenë mundësi reale të ekzekutojnë vendimin gjyqësor të formës së prerë dhe se e drejta për të pasur akses në gjykatë do të ishte iluzion nëse sistemi ligjor ose zbatimi i tij në praktikë do të bëhej shkak që një vendim gjyqësor i formës së prerë të mbetej ineffektiv dhe i pazbatueshëm për një kohë të gjatë (*shih vendimet nr. 13, datë 21.03.2012; nr. 43, datë 19.12.2007 të Gjykatës Kushtetuese*). Një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethanat të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimet nr. 13, datë 21.03.2012; nr. 8, datë 23.03.2010; nr. 6, datë 06.03.2009; nr. 43, datë 19.12.2007 të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Gjykata çmon se në lidhje me pagimin e pagës, si pjesë e detyrimit të përcaktuar me vendimin gjyqësor të formës së prerë, edhe pse rezulton i përmbushur, konstatohet cenim i së drejtës për një proces të rregullt ligjor, pasi kohëzgjatja e përmbushjes së këtij detyrimi prej 7 vitesh është e pajustificuar në raport me vlerën monetare të detyrimit dhe aftësinë paguese të institucioneve shtetërore.

30. Gjykata çmon se pretendimi i subjektit të interesuar që detyrimi për rikthimin në punë të kërkuarit është i paligjshëm, është i pabazuar për sa kohë që detyrimi për kthimin e tij në punë rrjedh nga një vendim gjyqësor. Për më tepër një qëndrim i tillë është në kundërshtim të hapur me nenin 142 të Kushtetutës, ku parashikohet se organet e shtetit janë të detyruara të ekzekutojnë vendimet gjyqësore. Gjithashtu, Gjykata vëren se subjekti i interesuar për të paraqitur pretendimet e tij për një vendim gjyqësor duhet t'u drejtohet instancave të zakonshme gjyqësore, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural.

31. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuarit për cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga

autoritetet e ngarkuara nga ligji dhe brenda një afati të arsyeshëm, është i bazuar dhe duhet pranuar¹.

C. Për pretendimin për shpërblimin e dëmit pasuror dhe jopasuror

32. Gjykata çmon se kërkuesi nuk legjitimohet në këtë kërkim, pasi nuk është në kompetencë të Gjykatës të shqyrtojë dhe të vlerësojë dëmin pasuror e jopasuror të shkaktuar për arsye që lidhen me moszbatimin e një vendimi gjyqësor. Gjykata në jurisprudencën e saj ka vlerësuar se ky është një kërkim i ri, i cili mund të paraqitet në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm në bazë të dispozitave të Kodit Civil, që kanë të bëjnë me kompensimin e dëmit të shkaktuar si rrjedhim i vonesës në pagimin e një shume parash (*neni 450 i Kodit Civil*). Vetëm pas shterimit të të gjitha mjeteve juridike që parashikon ligji, kërkuesi mund të vërë në lëvizje procedurat kushtetuese, në bazë të nenit 131, shkronja “P”, të Kushtetutës (*shih vendimet nr. 39, datë 19.11.2013; nr. 31, datë 25.03.2011; nr. 8, datë 23.03.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

33. Në përfundim, Gjykata konstaton cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, të parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6/1 i KEDNJ-së, si rrjedhojë e mosekzekutimit brenda një afati të arsyeshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 dhe 77, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës për konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, nr. 286, datë 08.02.2007, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë.

- Rrëzimin e kërkesës për pjesën tjetër.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Fatmir Hoxha, Altina Xhoxhaj, Vitore Tusha, Fatos Lulo, Besnik Imeraj, Gani Dizdari

¹ Gjyqtarët S.Berberi, A.Xhoxhaj, B.Imeraj dhe F.Lulo votuan për konstatimin e cenimit të procesit të rregullt ligjor vetëm për mosekzekutimin e vendimit gjyqësor për rikthimin në punë të kërkuarit.